

Sygn. akt V CSK 654/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa W.P.

przeciwko E.K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 maja 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 22 marca 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /16,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W przypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 r., nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002 r., nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.). Dla skutecznego natomiast powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Treść przedstawionego zagadnienia prawnego nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiła przesłanka określona w punkcie pierwszym, powołanie się bowiem na jej zaistnienie wymaga sformułowania zagadnienia prawnego. Temu wymogowi skarżący nie podołał przedstawiając problem prawny „wzajemnej relacji przepisów Kodeksu cywilnego o bezpodstawnym wzbogaceniu i przepisów tegoż kodeksu o użyczeniu w stanach faktycznych zbliżonych do istniejącego w niniejszej sprawie” w sposób ogólny i opisowy, nie odpowiadający wymogowi sformułowania zagadnienia „do rozstrzygnięcia” (art. 390 § 1 k.p.c.), czyli wyznaczającego dwie możliwe odpowiedzi. Sposób jego sformułowania można uznać jedynie

za sygnalizację wątpliwości związanych z wykładnią przepisów prawa a stopień ogólności nie pozwala na zakwalifikowanie jako istotnego zagadnienia prawnego. Ponadto w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie brak wywodów uzasadniających istnienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a więc zagadnienia prawnego cechującego się nowością oraz dotychczas niewyjaśnionego i nierozwiązanego w orzecznictwie. Powyższe uwagi trzeba odnieść również do wniosku w zakresie oczywistej zasadności skargi, którą skarżąca upatruje w „w pozostałym zakresie i co do wszystkich pozostałych kwestii”. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębnie konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) i nie jest dopuszczalne odesłanie do uzasadnienia podstaw kasacyjnych.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw

a.ł.